

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Orbi din naștere.

Mântuitorul, ca să arate puterea Sa dumnezeiască, a vindecat un bolnav orb din naștere, pe care l-a întâlnit în cale. Jidovii, pentru aceasta binefacere, din nou au făcut cap de acuzație împotriva Lui, pentru că a vindecat Sâmbăta. Iar pe tânăr au încercat să-l înfricoșeze, ca să nu fie învățacelul lui Isus.

Orbia, însă nu este numai aceea neputință, când omul nu vede cu ochii trupului. Orbie este și aceea dacă nu vedem cu ochii sufletului. Când nu putem să înțelegem păcătoșenia noastră și nu cunoaștem calea cea adevărată pe care trebuie să mergem, suntem orbi.

Arareori a suferit neamul omenească de o mai mare orbie a sufletului, decât tocmai azi. Arare ori au fost oamenii mai plini de păcate decât azi, când curățenia sufletului este singura cale care poate să ne scoată din greutățile în care am ajuns neamuri și țări.

De puține ori au fost mai învrăjbiți între sine oamenii, decât azi când dragostea care alină sufletele celor amăriți este singurul leac prin care se pot potoli sufletele învrăjbite de nedreptăți și suferințe. Și niciodată, putem să spunem, mână omenească n'a fost mai hrăpăreată decât azi,

când lipsesc cele trebuitoare pentru hrana de toate zilele.

Păcatele aceste în care ne sbatem sunt orbia noastră din naștere. Hristos însuși trebuie să vină ca să ne facă leacul pentru ochii sufletului nostru cei întunecați, ca să ne putem spăla în lacul Siloamului.

Dar leacul pregătit de Dl. Hristos este gata pentru fiii Bisericii, de când El a fost între noi și ne-a învățat. Invățăturile Lui și calea străbătută de El ne cheamă de departe ca singură mântuire. Ascultarea, dragostea și suferința pentru voia lui Dumnezeu... cum El a fost ascultător, iubitor de oameni și răbdător sunt acele virtuți cari în învălmășeala greutăților ne vor scăpa... Credința în adevărurile date de Dumnezeu nouă; nădejdea în bunurile gânduri ale lui Dumnezeu față de noi; dragostea față de El și față de aproapele nostru — vor aduce seninătatea zilelor de mâine, după tulburările zilelor de azi. —

Dar, în calea noastră vom găsi farizei și „învățați” cari vor vrea să ne abată dela drumul pe care ni-l arată sfânta noastră credință. Ne vor batjocori, dacă vom cuteza să spunem lumii că aceasta ne-a mântuit. Ne vor înfrica părinții, frații și copiii dacă vom cuteza să mărturisim calea mântuirii noastre. Vom fi luați la întrebare de către învățătorii altor cre-

dințe, mincinoase, de cămăcărurarii altor biserici și altor învățături, când vom cuteza să-L mărturisim pe Domnul Hristos prin faptele noastre isvorite din dragostea, nădejdea și credința care ne-a învățat-o El.

Dar noi, oricând, între orice greutăți, între oricât de mari ispite și oricât de grele amenințări ale lumii care va încerca să ne învrăjbească cu tărie de fier îi vom răspunde Demnului: „Cred Doamne” în Tine, în Biserica și Învățătura Ta!

Putera credinții.

Generalul Zauchi

Este generalul italian care cel dintâiu a primit decorația pentru curejul exemplar ce l-a dovedit în războiul mondial. Avea 60 de ani și a luat parte la 39 de lupte. Era un mare devotat al Fecioarei Maria și atribuia protecțiunii Ei că a rămas teafăr și că a învins în toate luptele sale. După o luptă groznică a spus soldaților săi: „Singur Fecioarei Maria îi pot mulțumi, că am învins și că în această luptă grozavă am avut numai un singur mort.”

Acest general trăia numai din credință. Nu se scula și nu se culca fără ca să rostească rugăciunile. Era atât de obicinuit a se ruga încât adesea și pe stradă rostea câte o rugăciune. Vizita în fiecare zi Preasfântul Sacrament al Euharistiei și vre-o icoană a Preacuratei, chiar și în zilele când era rupt de oboseală. Îmbolnăvindu-se greu și neputând să-și facă încă odată cu grai viu mărturisirea credinței sale catolice, pe patul de moarte a scris cu mâna proprie:

„Dacă nu voiu muri în război, doresc ca sicriul meu să nu fie acoperit și nici urmat de flori. Să se cugete mai mult la sufletul meu decât la trupul meu. Deacea să mi-se facă o înmormântare cât se poate de simplă și în timp ce corpul meu va fi transportat spre cimitir preoții să celebreze Sfinte Liturghii pentru sufletul meu.”

Cu trei luni înainte de moarte s'a dus la Loreto pentru a se mărturisi și cumineca. Când corpul neinsuflețit al generalului a

fost îmbrăcat în hainele militare, pe cari le ținea închise într'o ladă, sa găsit în buzunar o icoană a Sf. Maria, „Consolata di Tarino,” căroia i-a fost credincios până la moarte.

Dr. F.

Pentru prima Cuminecare.

Privind la voi iubii prunci în această zi de sărbătoare, când toți frumos îmbrăcați trupește și bine pregătiți sufletește ați venit cu scumpii vosri părinți în sfânta biserică pentru a vă împărtăși de prima dată cu scumpul Trup și preacinstitul sânge a lui Isus Hristos, îmi amintesc de o frumoasă scenă și întâmplare din sf. Scriptură. Anume dulcele Isus fiind odată obosit învățând toată ziua popoarele, — s'a retras la o parte cu Apostolii Săi, pentru de-ase odihni puțin, — când deodată mai multe mame, unele ținând în brațe iar altele ținând de mâini pe pruncuții lor, cu toată încrederea se apropiiau de Isus, ca să-i binecuvinteze.

Apostolii au voit a opri mamele, ca să nu incomodeze pe Mântuitorul nostru, însă observând aceasta Isus s'a adresat Apostolilor cu cuvintele: „Lăsați pruncii să vină la mine și nu-i opriți, deoarece unora ca acește împărăția cerurilor.” (Mat. 19. 4.) Apoi, Isus luându-i în brațe pe prunci, le-a permis să-L cuprindă, să-L sărute și îndemnându-i să fie buni și ascultători de părinți l-a binecuvântat.

Oare voi iubii prunci n'a-ți dori, ca dulcele Isus să vă ia în brațele Sale sfinte, ca pe acei prunci? Așa dar, că voi invidiați norocul acelor? Cum se bucură încă și oamenii mari, când pot vedea și pot vorbi cu regele și împăratul lor, ori cu capul văzut a sfintei Biserici catolice, cu Papa dela Roma.

Însă n'aveți ce invidia norocul acelor prunci, nici fericirea oamenilor, cari au putut vorbi cu împăratul ori cu Papa dela Roma, deoarece voi azi veți primi în inimile voastre pre Împăratul împăraților, pre Răscumpărătorul lumii, pre Isus Hristos, care va fi vouă nutrimentul sufletesc, pâinea cea vie, care s'a pogorit din ceriuri și Care vă chiamă la Dânsul cu dulci cuvinte: „Fiule dă-mi mie inima — sufletul tău.”

Voi trebuie să iubii pe scumpii vosri părinți, pentru că dela ei primiți viață, mân-

care, îmbrăcăminte și îngrijire; tot așa și în mod și mai fierbinte sunteți datori a iubi pe Isus Hristos, care și atunci Vă va iubi și apăra, când veți fi părăsiți de părinții vostri,

Ca să cunoașteți și să pricepeți mărimea iubirei lui Isus Hristos, ascultați o istorioară: Pe malurile mării din țara Norvegiei a suferit naufragiu o corabie și deoarece în opt zile marea era agitată de o mare furtună, n'au putut alți oameni să-i salveze dela moarte pe cei din corabie, așa că toți s'au înecat în mare afară de o mamă, care aruncată fiind de valuri cu pruncul în brațe se afla acățată de o stâncă, gata — gata să fie înghițită de apele mării. Aceasta mamă, ca să scape pe micuțul său prunc dela moarte și ne-având cu ce să-l alimenteze, cu o piatră făcându-și o rană în piept, cu sângele ei l'a alimentat în speranța, că vor veni ceva oameni buni, ca să-i salveze dela moarte. Fiind mama credincioasă, s'a rugat lui Dumnezeu cu micul pruncuț, ca să-i scoată din primejdia aceasta. Bunul Dumnezeu le-a ascultat rugăciunea, deoarece a trimis niște pescari cu luntrile, cari i-au mântuit de moarte și înecare. Așa dar mama aceasta foarte tare a iubit pe fiul ei micuț, când cu sângele ei la nutrit; însă mama după aceea slăbind din cauza pierderii sângelui a murit și a rămas pruncul orfan, pe care pescarii l'au adoptat.

Așa face și Isus, însă în mod mai perfect, cu o jertfire de Sine mai mare cași aceasta mamă scumpă.

Azi în sfânta Liturgie se scoboară din ceriu Isus Hristos, ca să vă nutrească sufletele voastre cu scump sângele Său, ca să vă pregătească vouă un prânz împărătesc, din care mâncând nu veți mai flămânzi și veți ținea curate sufletele voastre. Deci fiți prunci buni, evlavioși, cu purtare bună, nu-L supărați prin păcatele voastre pe Isus Hristos, pentru că atunci Isus și Ingerul păzitor se vor depărta supărați dela voi, iar în locul lor vor veni spiritele necurate — diavolii — cari se vor sălășlui în inimile voastre îndemnându-vă la păcate și la fapte rele. Voi — precum vă cunosc — sunteți prunci buni și doriți să rămânea în prietenia lui Isus Hristos, așa a făcut la începutul creștinismului un prunc mic cu numele Tarsișius, care ducând s. Cuminecătură ascunsă la sânul său pentru creștinii aruncați în pușcărie, pe drum atacat fiind de pretinii lui păgâni, mai bine

a murit, însă de sf. Cuminecătură nu s'a lăsat despărțit.

Fiți și voi, ca acest mic mucenic și veți fi fericiți pe pământ și în ceriuri

D. V.

Norocul și năpasta românului.

Dumnezeu a dat oamenilor voință liberă, însă nu a dat libertatea acțiunii, cu atât mai puțin depinde numai de noi, ca acțiunile noastre să aibă efectul dorit. Noi putem voi orișice, însă nu putem face ori și ce am dori, suntem în privința îndeplinirii voinței noastre îngădiți cu mii și mii de împrejurări, cari ne împiedecă să ducem la îndeplinire aceea, ce dorim. Depinde și mai puțin de voința noastră, ca faptele noastre să aibă acel rezultat, pe care am avut noi în vedere, când am săvârșit faptul. De câte ori nu reușesc faptele noastre cele mai bine pregetite? În asemenea cazuri suntem obicinuiți a zice că „n'am avut noroc“ sau că cutare sau cutare lucru, care s'a întâmplat „a fost o năpastă pe mine.“

Cu toate aceste noi trebuie să știm, că în lumea aceasta nimic nu este întâmplător nici lucru mare, nici lucru mic. Nimic nu se întâmplă fără voia și dispoziția lui Dumnezeu, afară de păcat, căci Dumnezeu niodată nu poate să fie motivul și inițiatorul păcatului. Afară de păcat toate lucrurile, toate suferințele, năcazurile, și pedepsele vin dela Dumnezeu și prin ordinele Lui. Aceasta este un adevăr fundamental al credinței. Nu există noroc, cum au crezut aceasta păgânii. Pentru acea spune înțeleptul: „fericire și nefericire, viață și moarte, sărăcie și bogăție vin dela Dumnezeu.“ (Sirac 11, 14.)

În privința lui Dumnezeu nimic nu vine întâmplător, totul este aranjat și împărțit de mâna Lui. Toate oasele trupului nostru și perii capului nostru sunt numărați și nici

unul nu cade fără voia Lui. Dar ce vorbim noi de oameni? „Au nu se vând două vrăbii pentru un ban și nici una dintrînsele nu cade pe pământ fără voia Părintelui nostru.” (Mat. 10, 29.) Nici o frunză nu se scutură de pe lemn fără voia Lui. Chiar și sorții din urne nu cad, decât după providința dumnezească. „Și sorțul a căzut pe Matia” (Fapt. 1, 26.) Aceasta nu a fost o întâmplare oarbă — un noroc — fără a fost o rânduială dumnezească, în urma căruia Matia pe aceasta cale a fost să fie apostol.

Sanctitatea Sa Piu XI. în ziua de 31 Maiu a implinit 75 de ani. Cu această ocazie a fost sărbătorit Preafericitul Părinte cu mult drag și mare pompă.

Și noi Români luăm parte cu sufletul nostru la sărbătorirea celui mai mare preot, dorindu-i ca încă mulți ani să cărmuiască corabia Bisericii, pentru fericirea și binele lumi întregi.

Ziua a doua de Paști din acest an a prilejit lumii credincioase din *Ocna Dejului* o bucurie specială: revenirea la credință a multor pocăiți și botezul alor șase copii de pocăiți, între 1 și 15 ani, nebotezați încă. Renașterea întru Domnul a jertfelor acestora nevinovate ale unei rătăcirii pierzătoare de suflete și primejdioasă și pentru neam, a stors lacrimi de bucurie atât din ochii păr. Laurențiu Costea, preotul botezător, cât și dintr'ai mulțimii ce i-a ascultat mișcătoarea cuvântare rostită cu acest prilej. De notat că dintre copiii botezați doi sunt ai fostu-

lui predicator adventist Mihaiu Moldovan, pe vremuri fanatic răspânditor al aceluia erez. — Mai curând ori mai târziu apostolia luminii celei adevărate și a iubirii desin teresate trebuie să învingă.

Când la noi e miezul nopții. . . în alte părți ale globului ceasurile arată cu totul alte ore. Așa: în Moscova și Stambul bate ora 11 din noapte, în Budapesta și Viena ora 10 din noapte, în Paris, Londra și Madrid ora 9 de seara, în Rio de Janeiro ora 6 de seara, în New-York ora 4 după masă, în San-Francisco ora 1 dela amiaz, în Alasca ora 12 de amiaz, miezul nopții fiind numai în Bagdad și Rusia asiatică, tot atunci pe lângă lacul Aral ceasurile arătând ora 1 din noapte, iar la Bombay, Calcutta și pe ostrovul Ceylon orele 2^{1/2} după miezul nopții, în Batavia și Bancof ora 4 din zori, în Peking și Shanghai ora 5 din zori, ora 6 de dimineața în Jokohama-Tokio, ora 7 de dimineața în Sydney și Briston, ora 8 și un sfert în Noua Zelandă. — Care va să zică București și Bagdadul Arabiei au același îndreptar întru împărțirea timpului.

Guvernul Iorga în ziua de 31 Mai la orele 4 p. m. și-a dat demisia. M. S. Regele a primit aceasta demisie.

La Blaj acuma se ține conferința corului episcopesc catolic din Ardeal consfătuindu-se I. P. S. episcopi despre patrimoniul sacru adeca despre averile bisericesti a cultelor catolice.

Posta adm. Cvităm abonamentul Dlui Ion Berinde — Satu-Mare. Așteptăm.

Calendar săptămânal.

5 — 11 Iunie 1932.

5. **Dumineca Orbului** (Ev. a. Ioan 9, 11.) M. Doroteiu
6. **Luni P Visarion**
7. **Marți M. Teodot**
8. **Mercuri M. Teodor Stratilat Sărb. națională.**
9. **Joi Înălțarea Domnului** (Ev. d. Luca 24, 26) **Ziua Eroilor!**
10. **Vineri M. Timoteiu**
11. **Sâmbătă Ap. Vartol. Varn.**